

Folks Side. Det er for at søge at faa dette Forhold rettet, at jeg drager det frem, for jeg mener, at skulle vi have Militærvæsen, Hær og Flaade, saa bør vi ogsaa her søge at demokratisere det saa meget som muligt, og det gøre vi ikke, naar vi nære en Overklasseaand, naar vi gøre Forskel mellem dem, der ere Officerer, og de andre, der skulle have med Mandskabet at gøre om Bord paa Skibene. Den daværende Minister takkede for den Velvillie, med hvilken Udvalget havde behandlet Forslaget, og sagde, at han kunde tiltræde Forslaget. Hverken ved 2den eller 3die Behandling eller senere i Landstinget, hvor der sidder et saa kapabelt Medlem som det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen), som har et aabent Blik for dette Forhold, blev der sagt noget herom. Det maatte altsaa staa fast, at disse unge Mennesker saavel som de andre unge Mennesker, der ere i Skolerne under Søværnet, ere at betragte som menige. Men i Praksis har det jo formet sig noget anderledes. Det synes, som om man i Søofficerskredse har den Opfattelse, at vi Medlemmer kunne jo godt staa og snakke her paa Rigsdagen og lave Love under visse bestemte Forudsætninger, men naar de skulle praktiseres ude i det virkelige Liv, saa er det dem, der bestemme, hvorledes Forholdene skulle være. Det er mig bekendt, at Chefen for Søofficersskolen under en Udkommando kaldte Underofficererne til sig og sagde til dem, at Kadetterne stode udenfor den militære Rækkefølge, og at deres Grad bestemtes af Chefen. Jeg finder, at denne Udtalelse, for saa vidt den er brugt paa den Maade, er ganske mærkelig, og at den staa aldeles i Modstrid med de Beslutninger, der ere tagne her; for deres Rækkefølge kan ikke bestemmes af Chefen for Søofficersskolen; den er bestemt af Rigsdagen. Som nævnt var det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) Ordfører i denne Sag, og jeg er ganske sikker paa, at ogsaa han vil kunne erklære, at det var hele Udvalgets Opfattelse og Mening, at naar man strøg denne Bestemmelse i Paragraffen vedrørende Underofficererne, havde det den Betydning, at vi betragtede alle Elever indenfor Søværnet som menige. Det er klart, at naar Kadetterne have Kommando, saa bliver Sagen en anden, saa indtræde de i det Forhold, der da maa være raadende, men udenfor dette Forhold maa de betragtes som menige. Udviklingen synes, som jeg har paapeget tidligere, at gaa lige den forkerte Vej indenfor Marinen, idet

man forstærker Overklassepræget for Officererne, hvorimod man synes at være tilbøjelig til at nedsætte Fordringerne for Underofficererne.

Med det samme, jeg omtaler Officerernes Stilling til Love, der ere vedtagne her i Rigsdagen under ganske bestemte Forudsætninger, vil jeg gerne have Lov til herfra at sige et Ord ogsaa om Officerers Behandling af Underofficerer. Det at fare med et Skib, naar man skal være ude paa Søen i længere Tid, har jo sine Ubehageligheder, og mange af de Folk, der have deres Erhverv som Underofficerer, længes naturligvis hjem til deres paarørende, naar de komme her til København. Derfor har det i Almindelighed været god Skik, at alle de, der ikke vare optagne af Tjeneste, fik Landlov. Der synes imidlertid ogsaa paa dette Omraade at være kommet en lidt mere aristokratisk Aand ind i Behandlingen af Underofficererne. Underofficererne ønske ikke paa nogen Maade at forlange Landlov eller ellers at foretage sig noget, der kan træde hindrende i Vejen for den Tjeneste, de under de givne Forhold ere nødte til at udføre, eller som vilde slappe Disciplinen. Men Disciplinen er ogsaa et Begreb, der maa skifte med Tiderne, og det er skiftet med Tiderne. Da en Grosserer spurgte sin Bydreng, om han havde Disciplin, tav Drengen stille. Da han saa spurgte Drengen, om han vidste, hvad Disciplin var, saa sagde Drengen: Ja, det er Klø! En af Rigsdagen meget velkendt højtstaaende Officer i Flaaden fortalte mig en Gang, at første Gang han var ude at sejle som Kadet, havde han faaet Tamp 6 Gange inden Frokost. Saaledes var det Prygleaanden eller Pryglelovens Aand, om man saa vil, der tidligere svævede over Vandene. Men Begreberne ere jo skiftede, og det er ikke lykkedes den højtærede Justitsminister endnu at faa Pryglestraffen indført paa ny i Hæren og Flaaden. I Hæren, synes jeg, at Udviklingen gaar i en rigtigere Retning end i Flaaden, idet man her er ved at vende tilbage til den gamle Aand — ikke Aanden fra 48, men den fra Tordenskjolds Tid. De Officerer, hvem Underofficerernes og Mandskabets Vel paahviler, synes jeg maa regne med, at Tidens Aand er bleven en anden. Den Gang, de bleve Officerer, var det maaske saaledes, som jeg omtalte før, at der vankede Tamp 6 Gange inden Frokost, men Forholdet er anderledes nu. De Børn, der blive Underofficerer og komme paa Skolen, komme fra